

КРИНИЦЬКИЙ Василь Гнатович (28. 12. 1888 (09. 01. 1889), с. Тишівці, нині Люблін. воєводства, Польща — ?) — громадський діяч. Брат [В. Криницького](#). Закін. Варшав. університет (1912). Працював у органах прокуратури Польщі, зокрема містах Гродно (нині Білорусь) і Білосток (1921–29); адвокатом (1929–39) і суддею (1941–44) в м. Брест (нині Білорусь). Активно захищав права українців на Поліссі, був чл. УНДО. У червні–листопаді 1929 — голова «Просвіти» на Поліссі, 1936–39 — голова ради Укр. кооп. банку в Бресті. 1940 разом із родиною заарешт. органами НКВС. Родину

вислано до Казахстану, К. 22 червня 1941 звільнили нім. війська. 1944 виїхав до Польщі, мешкав у м. Більськ-Підляський. Від 1966 подальша доля невідома.

Рекомендована література

1. Сарычев В. В поисках утраченного времени. Брест, 2007
2. Дмитріюк В. Дорогами війни і миру. Більськ-Підляський, 2012.

[О. Л. Ільїн](#)

Бібліографічний опис:

Криницький Василь Гнатович / О. Л. Ільїн // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1548>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).